

การพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน
DEVELOPMENT IN ENGLISH SPEAKING SKILL FOR
GRADE 5 STUDENTS THROUGH SIMULATION-BASED LEARNING

¹ปรียาพร ทิพย์สุข และ ²ยาใจ พงษ์บริบูรณ์

¹Preeyaporn Thipphayasuk and ²Yachai Pongboroboon

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ประเทศไทย

North Eastern University, Thailand.

¹Preeyaporn@gmail.com

Received September 10, 2021; Revised November 2, 2021; Accepted December 3, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีคะแนนตั้งแต่เกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 5 มิชัยวิทยา สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองหนองคาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre - Experimental Research) ที่มีการวัดผลหลังการทดลองอย่างเดียว (One group Posttest only design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการ

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,

² รองศาสตราจารย์ ดร., สาขาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เนื้อหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีผลคะแนนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.60 ของคะแนนเต็ม 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.67 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 89.06 ของนักเรียนทั้งหมด 2) นักเรียนมีคะแนนความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเท่า 0.60 คิดเป็นร้อยละ 89.00 ต่อมาคือด้านบทบาทครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเท่า 0.66 คิดเป็นร้อยละ 86.50 และด้านความคิดเห็นที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเท่า 0.55 คิดเป็นร้อยละ 84.50

คำสำคัญ : การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

Abstract

The objectives of this research were as follows: 1) to develop English speaking skill of grade 5 students through simulation-based learning in order that the students made a mean achievement score of 70% or higher and at least 70% of the students passed the criterion; and 2) to study opinions of the students on simulation-based learning activities. The target group of this research was 10 of grade 5 students studying in the first semester of the 2020 academic year of Meechai Wittaya Municipal School No. 5 under the Office of Education, Nongkai Municipality. The sample was purposively selected. The study used a Pre-Experimental Research model based on the One-Group Posttest Only Design. The research instruments included: 1) 12 learning management plans through simulation-based learning; 2) English speaking skill assessment form; 3) a questionnaire for eliciting opinions of grade 5 students on simulation-based learning. Data were analyzed by descriptive statistics and content analysis. Statistics used for data analysis included percentage, arithmetic mean and standard deviation. Findings of this research were as follows. 1) The students made a mean achievement score of English speaking skill through simulation-based learning at 19.60 out of 24 or 81.67 percent and 8 students or 89.06 percent that passed the prescribed criterion. 2) The students stated their opinions from the highest to the

lowest mean scores as follows: measurement and evaluation at 4.45 with S.D. 0.60 and 89.00 percent; followed by roles of teachers at 4.33 with S.D. 0.66 and 86.50 percent; and the lowest mean score was the desirable attributes at 4.23 with S.D. 0.55 and 84.50 percent.

Keywords: Simulation-Based Learning, English Speaking Skill, Opinions on Simulation-Based Learning Activities.

บทนำ

ปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของเด็กไทย ส่วนใหญ่ไม่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หรือฝึกปฏิบัติทักษะด้านพูดแต่จะมุ่งเน้นการทำข้อสอบเพื่อให้คะแนนผลสัมฤทธิ์สูงมากกว่าการเรียนรู้ภาษาเพื่อสามารถสื่อสารและนำไปใช้ในชีวิตจริง ดังนั้นปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของเด็กไทยส่วนใหญ่จึงไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์ได้จริง และไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ซึ่งปัญหาเกิดจากการไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะการพูดสื่อสาร ความรู้พื้นฐานด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอ ไม่สามารถเรียบเรียงคำพูดให้ถูกต้องได้ (อาทิตย์ อินตะแก้ว, 2560) เมื่อขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร จึงส่งผลให้ผู้เรียน ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง ท้อแท้ และมีเจตคติที่ไม่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้ศึกษาในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้ศึกษาคะแนนผลการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเทศบาล 5 มีชัยวิทยาในภาพรวมที่ผ่านมา พบว่า คะแนนผลการสอบเฉลี่ยของนักเรียนต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยเฉพาะหากจำแนกตามตัวชี้วัดทั้ง 3 ตัวชี้วัด จะพบว่านักเรียนมีปัญหาด้านสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ ประสิทธิภาพ นักเรียนมีปัญหาการเลือกใช้คำศัพท์ สำนวนให้เหมาะสมกับการสื่อความหมาย การนำเสนอข้อมูลหรือข้อคิดเห็นด้วยการพูดหรือข้อความยังมียังมีองค์ประกอบทางภาษาไม่สมบูรณ์ทำให้สื่อความไม่ตรงประเด็น อีกทั้งนักเรียนไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการพูดได้อย่างเหมาะสม จึงทำให้นักเรียนได้คะแนนน้อยที่สุด นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในวิชาเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เกิดปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุดคือ ปัญหาด้านทักษะการพูด โดยมีสาเหตุมาจากผู้เรียนไม่มีความมั่นใจในการออกเสียง ขาดความคล่องแคล่วในการพูด ไม่กล้าแสดงออก พูดผิด ด้วยสาเหตุดังกล่าว จึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จ และส่งผลให้คะแนน O-NET ภาษาอังกฤษต่ำ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำเทคนิคการสอน

โดยใช้สถานการณ์จำลองมาเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ และส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองที่ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้เอง

นอกจากนี้ ครูเคิลและออกฟอร์ด Crookall & Oxford (1990) ได้กล่าวว่า ลักษณะการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองจะเสริมสร้างความสนุกสนานและกระตุ้นการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น เพราะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนมีการแสดงออกที่ดีขึ้น และมีความเข้าใจซับซ้อนได้ดี จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานการเรียนรู้ ของวรางคณา เค้าอัน (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ พบว่าผลการวิจัยผู้เรียนมีพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญและเมื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานพบว่า ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยวิธีการใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานการเรียนรู้เป็นเทคนิคการสอนวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ โดยผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ได้จำลองขึ้นจากการสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีการวางแผน การตัดสินใจแก้ปัญหา ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้โดยวิธีสถานการณ์จำลองนั้นเป็นเทคนิควิธีที่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ และทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ ความมั่นใจ กล้าแสดงออก ในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีคะแนนตั้งแต่เกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research) รูปแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design)

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 5 มีชัยวิทยา สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลเมืองหนองคาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง จำนวน 4 สัปดาห์ รวมเวลา 12 ชั่วโมง

2.2 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหาและพฤติกรรมที่จะสังเกต 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดออกเสียง ด้านความคล่องในการพูด ด้านคำศัพท์ ด้านความถูกต้องและความเข้าใจ ด้านข้อความหรือใจความ และด้านความสามารถในการเข้าใจ ประเมิน 4 ระดับ รวม 24 คะแนน

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน โดยมีเนื้อหาจะมี 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบทบาทครู 2) ด้านคุณลักษณะที่เกิดกับผู้เรียน และ 3) การวัดและประเมินผล ด้านละ 4 รายการ 5 ระดับ รวม 60 คะแนน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และเสนอค่าสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเชิงปริมาณของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ของผู้วิจัย คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน สรุปผลวิจัย ดังนี้

1. ผลพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ผ่านเกณฑ์	คะแนนของนักเรียน				จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	
			สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10	24	17	23	12	19.60	81.67	8	89.06

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนจำนวนทั้งหมด 10 คน มีพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.60 จากคะแนนเต็ม 24 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 81.67 มีนักเรียนที่ผ่านตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งเป้าหมายไว้ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 89.06 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่ผู้วิจัยกำหนด ตั้งแต่ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. ผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน

หัวข้อ	($\bar{X}$)	(S.D.)	ร้อยละ	แปลความหมาย
ด้านบทบาทครู				
1.ครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์และเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนชัดเจน	4.70	0.48	94.00	มากที่สุด
2.ครูใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.20	0.79	84.00	มาก
3.ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม แสดงความ	4.00	0.67	80.00	มาก

คิดเห็น ประชุม พูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักเรียน				
4.ครูใช้ภาษาในการสอนที่นักเรียนสามารถเข้าใจ ได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.00	0.70	88.00	มาก
รวม	4.33	0.66	86.50	มาก
ด้านคุณลักษณะ				
1.นักเรียนมีความเข้าใจในบทสนทนา ภาษาอังกฤษได้ดี	4.10	0.57	82.00	มาก
2.นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในการ สื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์	4.40	0.52	88.00	มาก
3.นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่าง คล่องแคล่วขึ้น	3.60	0.70	72.00	มาก
4.นักเรียนสามารถนำบทสนทนาการสื่อสาร ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.80	0.42	96.00	มากที่สุด
รวม	4.23	0.55	84.50	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล				
1.ครูกำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	4.60	0.52	92.00	มากที่สุด
2.ครูแจ้งผลการทดสอบของนักเรียนให้ทราบ หลังจากการสอบทุกครั้ง	4.50	0.53	90.00	มาก
3.ครูมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น	4.40	0.70	88.00	มาก
4.ครูมีการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการ สอนจากการประเมินผลการเรียนรู้	4.30	0.67	86.00	มาก
รวม	4.45	0.60	89.00	มาก
เฉลี่ยรวม	4.33	0.61	86.67	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีคะแนนความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการวัด
ประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเท่า 0.60 คิดเป็นร้อยละ
89.00 และด้านความคิดเห็นที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.23 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเท่า 0.55 คิดเป็นร้อยละ 84.50

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีคะแนนตั้งแต่เกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด พบว่านักเรียนจำนวนทั้งหมด 10 คน มีพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.60 จากคะแนนเต็ม 24 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 81.67 มีนักเรียนที่ผ่านตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งเป้าหมายไว้ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 89.06 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่ผู้วิจัยกำหนด ตั้งแต่ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน ทำให้นักเรียนได้ฝึกการจำลองสถานการณ์ในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์ความเป็นจริงมากที่สุด อีกทั้งนักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมภายในชั้นเรียน และครูผู้สอน ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yeonhwan Lyu (2006) นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และมีความมั่นใจในตัวเอง อีกทั้งสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้นกว่าเดิม

2. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ด้วยการศึกษาคำความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน พบว่านักเรียนมีคะแนนความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเท่า 0.60 คิดเป็นร้อยละ 89.00 และด้านความคิดเห็นที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเท่า 0.55 คิดเป็น ร้อยละ 84.50

อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเองเพิ่มขึ้น จึงมีความกล้าแสดงความคิดเห็นในทางที่เหมาะสม เช่น ด้านบทบาทครู เพราะ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ และรับฟังความคิดเห็นนักเรียนอย่างอิสระเสรี ส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเอง และกล้าตัดสินใจ และด้านการวัดประเมินผล เพราะ นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนน่าเรียน ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนแบบสถานการณ์จำลองและสอดคล้องกับงานวิจัยของของวรารคนา คำอ้น (2560) ที่พบว่า เมื่อใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้สูงขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์การเรียนรู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้แสดงออกทางภาษาและสามารถนำความรู้ที่มีใช้อย่างมีความหมาย โดยจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรม มุ่งให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ฝึกฝน นอกจากกิจกรรมทางภาษายังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์ภาพที่ดีภายในห้องเรียน

เอกสารอ้างอิง

- วรางคณา เค้าอัน. (2560). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อาทิตย์ อินตะแก้ว. (2560). *ประสิทธิภาพของเอกสารการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานบริการภาคพื้นสายการบิน*. วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 10 - 18.
- Crookall & Oxford. (13 june 1990). *Vocabulary Learning A Critical Analysis of Techniques*. เข้าถึงได้จาก https://www.researchgate.net/publication/265540311_Vocabulary_Learning_A_Critical_Analysis_of_Techniques
- Yeonhwan Lyu. (2006). *Simulations and Second /Foreign Language Learning : Improving communication skills through simulations*. USA: Thesis The Master of Arts The University of Toledo.

